

Sygn. akt: III U 459/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 września 2015 r. w O.

sprawy z odwołania S. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10 czerwca 2015r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. P. (1) prawo do emerytury począwszy od 29 kwietnia 2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.06.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. P. (1) prawa do emerytury.

S. P. (1) wniósł odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując ustalenia organu rentowego, który nie uznał mu okresów pracy od 26.04.1977r. do 31.03.1982r. jako pracy w warunkach szczególnych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie gdyż jak twierdził organ rentowy, odwołujący nie legitymował się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych do dnia 1.01.1999r., a tym samym nie spełnia wszystkich wymaganych prawem warunków uzyskania uprawnień emerytalnych w obniżonym wieku emerytalnym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. (1) w dniu 8.04.2015r. złożył w oddziale ZUS wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Po przeanalizowaniu jego dokumentacji organ rentowy decyzją z dnia 10.06.2015r. odmówił mu przyznania prawa do tego świadczenia, gdyż według organu rentowego odwołujący się zgromadził wprawdzie wymagany staż 25 - lat okresów składkowych i nieskładkowych, ale nie wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył odwołującemu się do okresów pracy w warunkach szczególnych 14 lat, 8 miesięcy i 23 dni.

Postępowanie dowodowe wykazało, iż S. P. (1) także w okresie od 26.04.1977r. do 31.03.1982r. gdy był zatrudniony w Okręgowym Zakładzie (...) w O. M.. - pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków R. L. (1)(k.25a.s., adnotacja 14:24), A. R. (1) (k. 25 a.s. adnotacja 19:03) , i przesłuchanie odwołującego się S. P. (1) o w charakterze strony (k. 25, adnotacja 22:23), dokumentację zawartą w aktach rentowych o numerze(...) akta osobowe: S. P. (1) (k.13).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. P. (1) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

S. P. (1) urodził się (...) podstawą ubiegania się przez niego o prawo do wcześniejszej emerytury jest art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z literalnym brzmieniem w/w przepisu w brzmieniu obowiązującym na dzień 1.01.2013r. w zw. z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze świadczenie emerytalne przysługuje ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. który łącznie spełnił następujące warunki:

1. Osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
2. nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa,
3. w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1.01.1999r.) udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn w tym co najmniej 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W przypadku S. P. (1) kwestią sporną pozostawało jedynie ustalenie czy na dzień 1.01.1999r. odwołujący się przepracował 15 lat pracy w warunkach szczególnych. ZUS uznał, że odwołujący zgromadził 14 lat, 8 miesięcy i 23 dni pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie uznał okresu pracy od 26.04.1977r. do 31.03.1982r. gdy odwołujący się był zatrudniony w Okręgowym Zakładzie (...) w O. M.. ponieważ nie przedstawił świadectwa pracy w szczególnych warunkach, jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Sąd mając na względzie powszechne stanowisko judykatury uznające, że dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska, a rodzaj powierzonych i rzeczywiście wykonywanych zadań (por. orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.03.2013r. Sygn. akt.III AUa 1613/12) oraz brak ograniczeń dotyczących środków dowodowych na potwierdzenie okoliczności ustalenia zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze dopuścił dowód z zeznań świadków na potwierdzenie rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornym okresie.

Na okoliczność zatrudnienia i rodzaju czynności faktycznie wykonywanych przez S. P. w Okręgowym Zakładzie (...) w O. M.. zeznawali świadkowie R. L. (1) i A. R. (1).

Świadek **R. L. (1)** zeznał, że pracował z odwołującym się w Okręgowym Zakładzie (...) w Oddziale w O. M.. Świadek pracował od 1969r. do przejścia na emeryturę, był kierowcą. Nie potrafił wskazać dokładnie od kiedy pracował odwołujący, pamięta zaś, że przyszedł do pracy po nim, pracował dłużej. Odwołujący się pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, najpierw jeździł (...) a później (...). W lecie woził masę bitumiczną, żwir. Zimą jeździł na akcje, odśnieżał. Samochód pracował jako odśnieżarka. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy i tylko pracę kierowcy wykonywał, pracował i także po godzinach.

Świadek **A. R. (1)** zeznał, że pracował z odwołującym się w Okręgowym Zakładzie (...) w P. Oddział w O., później to był (...), była ta sama baza, ta sama firma tylko zmieniła się nazwa, dalej wszyscy robili to samo. Świadek był kierowcą samochodu ciężarowego, woził asfalt, żwir, zimą odśnieżał. S. P. (1) był kierowcą, był zatrudniony w Okręgowym Zakładzie, też był kierowcą samochodu ciężarowego, miał przydzielonego (...) powyżej 7,5 tony. Świadek nie wie dokładnie od kiedy pracował, jest pewny, że był kierowcą i w pełnym wymiarze tam pracował. Latem wożili żwir, asfalt na drogi, zimą - odśnieżali, a jak nie było dużo śniegu, to wożili żwir. Również świadek miał problemy ze świadectwem pracy, bo zaginęły dokumenty. Z tej firmy nie zachowały się dokumenty.

Z **akt osobowych** S. P. pozyskanych w toku postępowania sądowego wynika, że praktycznie we wszystkich dokumentach takich jak skierowanie do pracy, angaże, powierzenie obowiązków stanowisko odwołującego się jest określone jako **kierowca**. Również na złożonych przez odwołującego się kartach wynagrodzenia za rok 1977,1978, 1979, 1980,1981 i 1982 widnieją zapisy „kierowca”.

Sąd dopuścił dowód z przesłuchania odwołującego się na okoliczność jego zatrudnienia w Okręgowym Zakładzie (...) w P. Oddział w O. w spornym okresie. S. P. (1) zeznał, że pracował tam w okresie od 24.04.1977r. do 31.03.1982r. Zakład zajmował się tylko i wyłącznie transportem materiałów budowlanych, budową dróg. Był kierowcą samochodu ciężarowego. Nie było w zakładzie samochodów osobowych, były może dwa (...), ale odwołujący się nimi nie jeździł. Jeździł (...) a później (...). S. P. (1) woził materiały budowlane, piasek, żwir, masę bitumiczną na drogi. ZUS nie zaliczył mu tego okresu do warunków szczególnych, bo zagubiły się jego dokumenty. Była reorganizacja zakładu pracy. Było to 31.03.1977r. - przejął ich (...) z siedzibą w O. M.. wraz z transportem i samochodami. Później z Rejonu zawiązała się spółka. Odwołujący się pracował cały czas w tej samej firmie. Pracował cały czas jako kierowca samochodów ciężarowych. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Przez cały okres zatrudnienia pracował jako kierowca. Świadectwa pracy nie wydano mu, z archiwum uzyskał tylko listy płac, a reszta dokumentów zaginęła. Nie ubiegał się o świadectwo pracy, bo został przejęty przez następny zakład - i nic im nie dawali. Ten drugi zakład wydał mu świadectwo pracy po 1982r. Choć jego praca nie zmieniła się, cały czas pracował tak samo, przed przejściem też. Pozostałe okresy ZUS mu zaliczył do pracy w warunkach szczególnych (k. 24-25 a.s.)

Zdaniem Sądu zeznania świadków oraz odwołującego w całości zasługują na wiarę. Są one spójne, logiczne i korelują z dokumentacją zawartą w aktach rentowych oraz osobowych. Wprawdzie w aktach osobowych dotyczących zatrudnienia w Zakładzie (...) był kierowcą -nie wyklucza to jednak faktu, iż de facto odwołujący się jeździł wyłącznie samochodem ciężarowym. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone w tym zakresie przez odwołującego się, zwłaszcza że zakład zajmował się transportem materiałów budowlanych i zatrudniał kierowców samochodów ciężarowych. Wiarygodne są zeznania odwołującego, ponieważ fakt iż odwołujący się jeździł tylko samochodem ciężarowym marki (...) lub (...) potwierdzili to świadkowie R. L. i A. R., ponadto nie bez znaczenia jest iż od dnia 21.10.1976r. odwołujący się posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami ciężarowymi (k.6a.o.)

W oparciu o dokumentację osobową i uzupełniającą ją zeznania świadków Sąd uznał, że odwołujący od 26.04.1977r. do 31.03.1982r. gdy był zatrudniony w Okręgowym Zakładzie (...) w O. M..w pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o masie całkowitej powyżej 3,5 tony i okres ten doliczył mu do pracy w warunkach szczególnych jako zgodnych z działem VIII pkt 2 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze 5 lat, 5 miesięcy i 6 dni.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że S. P. (1) zgromadził ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnia wszystkie wymagane przez prawo przesłanki nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym i na mocy art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od (...) tj. dnia w którym odwołujący się ukończył wiek 60 lat.

Stosownie do treści art. 118 ust. 1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Dopiero bowiem przeprowadzenie szerszego postępowania przed Sądem umożliwiło stwierdzenie, że w spornym okresie odwołujący pracował w szczególnych warunkach. Zgromadzony na etapie postępowania przed organem rentowym materiał dowodowy nie pozwalał jednoznacznie na ustalenie czy odwołujący spełnił wszelkie wymagane prawem warunki uprawniające do prawa do emerytury.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.